

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. vasario 24 d.
(OR. en, fr)

Tarpinstitucinė byla:
2022/0147(COD)

6363/23
ADD 1

CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31

PRANEŠIMAS

nuo: Nuolatinių atstovų komiteto (COREPER I)

kam: Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 6065/23

Komisijos dok. Nr.: 9053/22 + ADD1-4

Dalykas: Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS,
kuria dėl nuotoliniu būdu sudaromų finansinių paslaugų sutarčių iš dalies
keičiama Direktyva 2011/83/ES ir panaikinama Direktyva 2002/65/EB
Bendras požiūris
– Pareiškimai

Rengiantis 2023 m. kovo 2 d. Konkurencingumo tarybos posėdžiui, delegacijoms pridedamas Italijos ir Liuksemburgo delegacijų pareiškimai pirmiau nurodyta tema. Šie pareiškimai bus įtraukti į Tarybos posėdžio protokolą.

ITALIJOS PAREIŠKIMAS

DĖL PASIŪLYMO DĖL EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS, KURIA DĖL NUOTOLINIŲ BŪDU SUDAROMŲ FINANSINIŲ PASLAUGŲ SUTARČIŲ IŠ DALIES KEIČIAMA DIREKTYVA 2011/83/ES IR PANAIKINAMA DIREKTYVA 2002/65/EB

Italija mano, kad vis dar yra tam tikrų pasiūlymo aspektų, kuriuos reikia patikslinti, kad būtų išvengta su taikymu susijusių neaiškumų.

Didžiausią susirūpinimą Italijai kelia tinkamo *lex specialis* ir (arba) subsidiarumo principo taikymo klausimas.

Italijos nuomone, **kai ES sektoriaus teisės aktu reglamentuojama konkreti finansinė paslauga**, siekiant aiškumo ir teisinio tikrumo, **pirmenybė visais atvejais turėtų būti teikiama ne Antrajai nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis direktyvai, bet sektoriaus tvarkai**. Iš tiesų, priimdamas sektorių teisės aktus Europos teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į specifines rinkos ir reguliuojamo produkto savybes, išsamiai įvertina, kaip reglamentuoti tą klausimą.

Jei Antroji nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis direktyva būtų taikoma sektorių teisės aktais jau reglamentuojamiems produktams ir (arba) paslaugoms, tai pakenktų teisės aktų leidėjo kiekviename sektoriuje jau priimtiems sprendimams. Pavyzdžiui, taikyti Antrojoje nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis direktyvoje numatytą teisę atsisakyti sutarties net ir tais atvejais, kai yra sektorių teisės aktai, tačiau juose tokia galimybė nenumatyta, kaip antai Direktyvoje dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje (Antroji mokėjimo paslaugų direktyva), galėtų būti sudėtinga ir tai net galėtų būti nesuderinama su teikiamos paslaugos pobūdžiu, **todėl galėtų susidaryti didelis teisinis netikrumas ir kilti ginčų teismuose**.

Be to, Italija įžvelgia galimas problemas, susijusias su plačia termino „finansinės paslaugos“ apibrėžtimi. Apskritai **pageidautume, kad „finansinės paslaugos“ Antrojoje nuotolinės prekybos finansinėmis paslaugomis direktyvoje būtų reglamentuojamos tik tiek, kiek jos jau laikomos tokiomis pagal nacionalinius arba ES teisės aktus.** Priešingu atveju susidarytų didelis teisinis netikrumas, nes būtų galimi skirtingi termino „finansinės paslaugos“ aiškinimai, o atskirų sektorių nacionalinėms institucijoms galėtų kilti atsakomybė už paslaugų, kurių pobūdis *ex ante* nėra aiškus, priežiūros nevykdymą.

Be to, **Italija nepitaria tam, kad būtų panaikinta galimybė valstybėms narėms toliau taikyti arba priimti griežtesnes nuostatas dėl tinkamų paaiškinimų** vartotojui apie siūlomas finansinių paslaugų sutartis. Nesant šios galimybės, reiktų panaikinti esamas griežtesnes nacionalines taisykles šiuo klausimu, o tai reikštų, kad sumažėtų vartotojų apsaugos lygis – tam negalime pritarti.

Todėl Italija tikisi, kad per trilogą derybas bus galima patobulinti visus šiuos direktyvos aspektus.

I Tarybos posėdžio protokolą įtrauktinas pareiškimas

2023 m. kovo 2 d. Konkurencingumo tarybos posėdis

Liuksemburgo pareiškimas

Pasiūlymas dėl direktyvos dėl nuotoliniu būdu sudaromų finansinių paslaugų sutarčių

Liuksemburgas pritaria bendro požiūrio priėmimui, tačiau nori pasidalinti susirūpinimą keliančiais klausimais dėl kelių labai svarbių pasiūlymo aspektų, kurie diskusijų metu buvo pakeisti.

Nors Liuksemburgas visapusiškai pritaria šio teisės akto tikslui, t. y. užbaigti kurti nuotoliniu būdu sudaromų tarpvalstybinių finansinių paslaugų sutarčių bendrąją rinką suderinant tam tikras vartotojų apsaugos taisykles, jis laikosi nuomonės, kad Tarybos įgaliojimai neleidžia pasiekti to tikslo.

Liuksemburgas apgailestauja dėl to, kad, nepaisant derinimo, pagrindinės nuostatos leidžia valstybėms narėms sudaryti *naujų* kliūčių bendrojoje rinkoje. Dėl to tarpvalstybinių sandorių įgyvendinimas tampa sudėtingesnis, o vartotojai toliau susiduria su teisiniu susiskaidymu visoje ES.

Dabartiniame tekste:

- neužtikrinamas teisinis tikrumas ir teisinis aiškumas ES lygmeniu, t. y. sudarydamos sutartis su vartotojais įmonės galimai turi nagrinėti ir taikyti 27 skirtingus nacionalinės teisės aktų rinkinius;
- neužtikrinamas teisinis tikrumas nacionaliniu lygmeniu, nes neaiškus ryšys tarp siūlomo teksto ir esamų šio sektoriaus teisės aktų.

Liuksemburgas tikisi, kad tekstas dar galės būti patobulintas kituose teisėkūros proceso etapuose.
